مواردی که از نظر عرف کمک و اعانت بر حرام است:

۱. بایع کالایی را به شرط استفاده در امر حرام بفروشد. (مکاسب محرمه، ج۹۹، ص۶)

۲. معامله به قصد به کار بردن مبیع در حرام انجام گیرد. (مکاسب محرمه، ج ۱۰۷، ص۶)

دو مورد از مصادیق روشن اعانت بر گناه است. (مکاسب محرمه، ج۹۹، ص۶ و ج۱۱۱، ص۷)

۳. اگر بایع می داند که قصد مشتری استفاده حرام است:

الف) بین عمل حرام و معامله ای که مقدمه انجام آن عمل حرام است، واسطه ای نیست (یعنی از مقدمات قریب است) این معامله اعانت بر گناه و حرام است و همچنین به عنوان نهی از منکر نیز نباید انجام بگیرد.

مثال: به کار بردن زینت مردانه، مثل انگشتر طلا برای مرد، حرام است. در صورتی که بایع این انگشتر را به مشتری مرد بفروشد، این اعانت بر گناه و حرام است. (مکاسب محرمه، ج۱۲۰، ص۵)

ب) از مقدمات بعید است ؛ یعنی با دو یا چند واسطه به عمل حرام منتهی می شود اگر تهیهٔ مقدمات بعید در امور مهم و عظیم است که خداوند به آن اهتمام خاصی دارد، عرفاً اعانت بر گناه محسوب می شود ؛ حتی بدون قصد ؛ مثل قتل، اضرار به مردم، غارت اموال مردم و همچنین مانند مقدماتی که موجب ترویج و اشاعه کفر و باطل است. (مکاسب محرمه، ج۱۱۲، ص۷و ج۱۱۸، ص۶)

مثال: ۱. کسی که به تروریست سلاح یا مواد منفجره می فروشد، اگر می داند که او اهداف تروریستی دارد، عرفاً گفته می شود که به ظلم کمک کرده است. همچنین کسی که این تروریست را از مرز می گذراند، یا او را در خانه اش پناه می دهد، معین محسوب می شود ؛ چون کار، بسیار بزرگ است و اعانت بر این کار بزرگ، بر این مقدّمات هم صدق می کند ؛ اگرچه بعضی از این مقدمات با واسطه و بعیده باشند. (مکاسب محرمه، ج۱۲۰، ص۴و ج۱۲۱، ص۱۰)

مثال: ۲. کسی که چوب یا فلزی را به فردی که بت یا صلیب می سازد، بفروشد، معامله اش حرام است ؛ چون هیچ گناهی بالاتر از شرک نیست. (مکاسب محرمه، ج۱۱۸، ص۶)